

Stk. 6. For Landkommuner, hvori der findes et i Henhold til Arbejdsløshedsloven oprettet offentligt Arbejdsanvisningskontor, træffer Socialministeren de fornødne Bestemmelser om, hvorledes de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger bliver at gennemføre.

§ 2.

Stk. 1. Det paahviler de i Henhold til § 1 nedsatte kommunale Udvalg at holde sig bedst muligt underrettet om ledige Arbejdere og ledigt Arbejde i vedkommende Kommune inden for de i § 1, Stk. 1, nævnte Arbejdsomraader samt i videst muligt Omfang — under Iagttagelse af Arbejdsløshedslovens almindelige Regler om offentlig Arbejdsanvisningsvirksomhed — at anvise ledige Arbejdere i Kommunen Arbejde hos de paagældende Arbejdsgivere. De offentlige Arbejdsanvisningskontorer og Arbejdsløsheds-kassernes Kontrolsteder er pligtige til paa Forlangende at give de kommunale Udvalg Oplysning om, hvad der er dem bekendt om arbejdsledige i Kommunen, og om, hvorvidt disse oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, samt om Efterspørgsel efter Arbejds-kraft inden for Kommunen. Der kan af Socialministeren fastsættes nærmere Regler om Samarbejdet mellem de kommunale Udvalg og de offentlige Arbejdsanvisningskontorer.

Stk. 2. Det kommunale Udvalg bør i fornødent Omfang iværksætte Samarbejde med andre kommunale Udvalg paa Egnen angaaende Anvisning af Arbejds-kraft.

§ 3.

Stk. 1. En Arbejdsgiver, som har faaet anvist Arbejds-kraft af et i Henhold til § 1 nedsat kommunalt Udvalg, skal, hvis Arbejdsforholdet ikke kommer i Stand, eller naar Arbejdsforholdet afbrydes umiddelbart efter Overtagelsen, straks give Meddelelse herom til Udvalget, der omgaaende skal lade den modtagne Meddelelse gaa videre til Kommunen og vedkommende Arbejdsløsheds-kasse samt til vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor. Fra Anvisningskontoret skal Underretning derefter tilsendes Arbejdsdirektøren, jfr. Arbejdsløshedslovens § 3, Stk. 1.

Stk. 2. Udviser en Arbejdsgiver Forsømmelighed med Hensyn til de i Stk. 1 omhandlede Forpligtelser, straffes han med Bøde til Statskassen.

§ 4.

Stk. 1. De i § 1 omhandlede Udvalg bør tilrettelægge Arbejdsanvisningen efter § 2, Stk. 1, paa en saadan Maade, at det bedst lønnede Arbejde fortrinsvis tilfalder gifte Personer og Forsørgere, medens der til Arbejde, for hvilket der kun ydes en mindre Løn, jfr. herom § 5, henvises Ikke-Forsørgere. Der bliver herved at tage rimeligt Hensyn til paagældendes Ævne til at paatage sig det ledige Arbejde og til andre Forhold, der kommer i Betragtning.

Stk. 2. Endvidere bør de kommunale Udvalg udfolde Bestræbelser for at formindske Arbejdsløsheden i Kommunen ved at søge udvirket Beskæftigelse for arbejdsløse, navnlig hos Landbrugere, hvis Økonomi og Bedriftsforhold indebærer Mulighed for Antagelse af yderligere Arbejds-kraft.

§ 5.

Stk. 1. Yngre Ikke-Forsørgere med Bopæl i de i § 1, Stk. 1—2, omhandlede Kommuner vil ikke kunne oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedsforsikringen i en sammenhængende Periode af over 2 Maaneder eller almindelig Hjælp til Underhold fra Kommunen, medmindre der af det i Kommunen i Henhold til § 1 nedsatte Udvalg